

השוכטים והיצאניות

שיחזור הרצח של עז-רא שטייטוב מזרחי ו-אהרון אלמליח, שנערך ביום הרביעי בשבוע שעבר בחצות בקרן הרחובות הירקון ואלנבי בתל-אביב, נכשע בצורה חמורה עקב הצטופפות קהל המונים, שניסו בכל כוחם לראות את פרטי השיחזור — כולם משורה ראשונה. והדחיפות והאנרלי-מוסיה שגרם הקהל — שבתוכו נראו רבים מבין אנשי העו-

לם התחתון — גרמו להחלטת המשטרה שלא לשחזר את פעולות הנאשם, שלומון אבן, מחשש שאם יוציאוהו לרחוב, עלולים אוביו, שיתכן שהסתגנו לתוך הקהל, לנסות להרגו. היחידי שלא התאכזב מהשיחזור היה הקהל, שראה בעניין שעשוע מרתק. מימין: נשיא בית-המשפט, השופט המחוזי זאב צלטנר, לידו עומד השופט חיים בנטל. משמאל: יצא-ניות, שהיו מעורבות בין הקהל, צוהלונו לעבר המצלמה.

זיעה במקום זוהר

(רמשיך מעמוד 19)

המפורסמת מבין הדוגמניות שהפכו ל-גשות עסקים היא מאנדי שאולי, שיחד עם דוגמנית אחרת, שרה אלי, הקימה מפעל ליצור שמלות. התוצאות, אחרי כשנה של פעילות, עשויות למחוק כל חיך של ביטול נשפתיו של כל פקפקן: המפעל מספק סחור-ה להנזיות המפורסות ביותר בארץ — איזוניה, אילקה, וכדו. הן גייסו לעזרתן צעירי-דה אנגליה בשם לורה, שעבדה לפני שבאה ארצה, אצל מרי קונט בלונדון, ויחד הן-נובצעות את כל שרשרת הפעולות מקניית-הבד ועד מכירת השמלות להנזיות. דווקא-שרה אלי, שהיא אחת הדוגמניות ההתיקות בארץ, מטפלת בצד המכירה, ואילו מאנדי, שהיא דוגמנית טרייה יותר, מדגמנת. אך-שיתוף הפעולה ביניהן אינו מוגדר בצורה-קפואה, ולפעמים הן מתחלפות.

שתי הדוגמניות, המתרכזות בייצור דגמי-טפורטיאלגנט לצעירים, מעסיקות 15 עובדי-זים ועובדות, עמלות בעצמן בפרך מתשע-בבוקר עד הערב — ונהנות מזה. "תמיד-זולמתי להיות מתכננת", אומרת מאנדי. "בי-התחלה רציתי לתכנן ריהוט וללמוד תיכנון-פנים. ביניים נולדה הילדה, או החלטתי ל-לכת לתיכנון גדים".

הבעל למילואים — האשה להנהלה

דוגמנית צמרת אחרת, קארין דונסי-קי, עוסקת גם היא כיום בניהול מפעל לבגדי נשים. היא הגיעה לזה כאשר בעלה יצא למילואים והמפעל נשאר ללא בוס. מי-או, היא עובדת לצד בעלה, כשהוא בבית, בלעדיו — כשאנינו. כשהוא במילואים, היא-מספקת סחורה, קונה חומרי גלם, גובה-ספים, דונאת לקונים. בתחילה היא הביאה-עמיה רק את נסיונה כדוגמנית-מסלול.

ורדה דן, (27) אשתו של העיתונאי אורי-דן ואם לילד בן שש, שדיגמנה בפאריס אצל-שמות מפורצים כדואק הייס ואיו סאן-לורן, הגיעה גם היא לעסקים מהמסלול. כיום היא-מנהלת את סלון-המכירה המפורא של מפעל-בגדי-עור, מדגמנת בעצמה את המוצרים ל-קונים, נעזרת בדוגמנית נוספת בשעת לחץ, מטפחת את יחסיהציבור של המפעל משפ-על עת עיצוב הקולקציה. כמו בזמנו בי-פאריס, היא התחילה גם בעבודה זו רק-על-מנת לא לשבת ריקם בבית — ובבת-אחת-מצאה שקועה בה ראשה ורובה. לא-שהיא מתלוננת. כמו כל הדוגמניות-האחרות שנכנסו לעסקים, מוצא העסק חן-גם בעיניה. בזיעה, היא גילתה, יש יותר-סיפוק מאשר בזוהר.

במדינה

שירותי הביטחון

השד יצא מן הבקבוק

ד"ר מיכאל ברזוהר (החודש הארוך ב-יותר, גשר על הים התיכון) מתמחה בכתיבת-רבי-מכר המתבססים על פרשיות מסעירות, כשהוא מתבסס על מקורות מידע ראשונים במעלה. גם סיפורו החדש, עלילות שירותי-הביטחון — שהוא למעשה סיפורו של איסר הראל, האיש שהקים את "השירות ה-השאי הטוב ביותר בעולם" — יזכה בהצלחה לא פחותה, ויש הטוענים שאף גדור-לה יותר, מספריו האחרים.

מה שברזוהר והראל לא הבחינו, בלהיטור-תם להוציא להיט, הוא כי עם פירסום-סיפרם החדש הם משתחררים מהבקבוק גיו-גדול, המאיים לסחוף את היישוב לתוך-סערת רוחות חדשה.

כהן חומר עבור הרוסים. צעד ראשון המרמז על ההתפתחויות הצפויות נעשה השבוע על-ידי המזרחן הנודע אהרון-כהן, חבר קיבוץ שרעהמקים, שנמצא-אשם, לפני כתשע שנים, בקיום מגע עם-סוכן של מדינה זרה. את אשמתו הוכיחו-בפני בית-הדין אנשיו של איסר הראל. עורכי-הדין שמואל גילפון ואליהו מרקוביץ-פנו בשבוע שעבר בשם כהן אל ברזוהר-והראל במכתב אזהרה, קבעו בו:

בידיעות אחרונות נתפרסם פרק מהספר-עלילות שירותי הביטחון — הון במשפטו של אהרון כהן. בסיפור כלולים פרטים שאינם אמת, ני-אם ההיפך ממנה — וזאת לפי מימצאי בית-המשפט והמיסמכים שהובאו לפניו. העיקרי-בהם: הקביעה כי אהרון כהן היה מרגל-ראשו מאותם מרגלים אריסטוקראטים."

חוק בדתו נכבד. כן טענו עורכי-הדין-נגד כך כי בסיפור לא צויין — כי הרשעת ביה"מ המחוזי על "איסוף-דיעות העלולות או מכוננות להיות לתור-עלת האויב" בוטלה פה אחד ע"י בית-המשפט העליון.

כי שופט ביה"מ העליון ד"ר י. ויתקון מצא את הסברו של אהרון כהן-סביר וזיכה אותו לחלוטין;

כי אב ביה"מ העליון, השופט ד"ר-מ. לנדוי, קבע בפסק-דינו כי לפי ניסוחו-דאו של החוק, "חייב הוא להרשיע את ה-נאשם במסירת ידיעה סודית, למרות היותו-משוכנע שלמעשה לא נמסרה שום ידיעה-כזאת. תוצאה זאת, שהחוק כופה אותה,

זלמן שז"ר חי! -

סגן ראש-הממשלה, הרמטכ"ל ואלופי צה"ל, חברי כנסת ואישי ציבור, חגגו את יובל ה-50 של איציה ממבוש — הנשיא האמיתי!

י שחשב נשיא מדינת-ישראל הוא זלמן שז"ר — חי בטעות. שז"ר אמנם חי וטרם הודח, אבל במוצאי יום הכיפורים האחרון התברר שאם יש במדינת-ישראל נשיא, הרי זה איציה ממבוש. נשיא של מה? לא חשוב. הוא הנשיא וזהו זה. ומכיוון ש-לנשיא מלאו השבוע 50 שנה, הוחג המאורץ ברוב הדר במלון רמת-אביב בתל-אביב, ולא היה צריך להתבונן בקרואים שנאספו לחגוג את המאורע פעמיים, כדי לדעת ש-המהפכה כבר התחוללה ואיציה הוא הנשיא ללא עוררין. ספק אם זלמן שז"ר היה מצ-ליח לאסוף קהל כזה למכיבה שלו.

התנחה

עמיטס גורביץ (משמאל, ב-פראק וזילינדר), ניהל את-טכס יום-ההולדת ה-50 של איציה ממבוש. בתחילת המסיבה הוא קיבל באופן אישי את-כל האורחים. כאן: עם האמרגן יעקב אגמון.

עיסקת-חבילה

רבע הגדול הגיע. תרועת הצעירות הדלת נפתחה. דגל-המהפכה, אחריו הנשיא עם בנות הלוחיה המשיבות את רוחו במניפות, נכנסים פני-מה לקול מחיאות הכפים ושאות היד. על הכמה עמיקס גורביץ, ניצג הוועד ה-